

1

MOEILIJKE DAGEN

— *Vicky* —

Op de toppen van haar tenen sloop Vicky naar de slaapkamer van haar broer. Ze probeerde zo min mogelijk geluid te maken. Bas zou heel boos worden als hij merkte dat ze weer aan zijn deur stond te luisteren. Hij had haar al eens betrappt en was toen enorm tegen haar tekeergegaan! Al dat getier. En al die dreigementen. Die hadden haar weer best bang gemaakt.

Toch moest ze weten wat haar broer in zijn schild voerde. Hij bleef maar berichtjes krijgen, niet normaal. En heel veel telefoontjes. Als ze te dicht bij hem kwam, begon hij meteen te fluisteren. Het was voor Vicky duidelijk: Bas was iets van plan en zij mocht niet weten wat.

Maar nu kwam haar kans. Behoedzaam legde ze haar oor tegen de deur van Bas' kamer. Hij was weer aan het bellen. Hoewel zijn stem een beetje dof klonk, kon ze hem vrij goed horen.

‘Een fles of twintig. Dat zal wel genoeg zijn,’ hoorde ze Bas zeggen. ‘En koop je ook een paar kratjes bier? Stella smaakt altijd prima, Jupiler is heel populair en ik lust wel een Duveltje.’ Er volgde een kort, zelfvoldaan lachje.

Vicky kreeg een onaangenaam gevoel. Wilde Bas een

feestje organiseren? Terwijl mam voor ze op reis ging nog zo aan Bas gevraagd had om geen wilde dingen te doen. Maar met hem wist je het nu eenmaal nooit.

Het was even stil aan de andere kant van de deur. Met wie zou Bas bellen? vroeg Vicky zich af. Vast Steven, Bas' boezemvriend? Die twee smeedden wel vaker in het geniep plannen.

Daar klonk de stem van Bas weer. 'Als iedereen komt, zijn we met een mooi groepje.'

Daarna stelde Steven blijkbaar een vraag die Bas enthousiast maakte. 'Ja, ze heeft me eindelijk een berichtje gestuurd,' antwoordde hij met een stem die plots veel luider klonk. 'Ze komt!'

Het gesprek was nog niet afgelopen, maar Vicky wist genoeg. Ze haalde haar oor van de deur en keerde terug naar de woonkamer.

Ze ging op de grote zitbank liggen. Op het salontafeltje zag ze het boek waar ze een paar dagen geleden in begonnen was. 'Een typisch meisjesboek,' had Bas smalend opgemerkt, nadat hij het grinnikend had doorbladerd.

Vicky nam het boek, sloeg het open op de bladzijde met het ezelsoortje en begon te lezen. Maar al na een pagina of twee legde ze het boek weer aan de kant. Het gesprek tussen Bas en Steven liet haar niet los. Haar broer was zes jaar ouder dan zij en er was niet veel wat hij niet durfde! Laatst had hij nog een dode muis in de boekentas

van de leerkracht wiskunde verstoep. Op zich onschuldig kattenkwaad, maar soms ging Bas te ver en dan liep het gegarandeerd mis. En nu kwam er een feestje aan met veel te veel bier en sterke drank. En het was heel waarschijnlijk dat het in hun huis zou plaatsvinden. Maar haar moeder was met haar vriend op het eiland Tenerife en wist van niets.

Vicky vond het vreemd dat haar moeder nog ruim voor het einde van het schooljaar op reis was vertrokken. Dat zou ze vroeger nooit gedaan hebben. Maar mam was helemaal in de ban van die nieuwe vriend van haar. Toen die haar had aangeboden om samen twee weken door te brengen in zijn vakantiehuisje op Tenerife, was ze helemaal in de wolken. Zo blij had Vicky haar al jaren niet meer gezien.

In gedachten zag Vicky haar moeder ronddobberen in een zeilbootje, op het azuurblauwe water voor de kust van Tenerife. Ze lag languit in een ligstoel op het dek, had een zonnebril op en met een sierlijke waaier gaf ze zichzelf wat verkoeling. Ze moest eens weten, dacht Vicky. Dan zou de vakantiestemming snel voorbij zijn.

2

EEN MEISJESNAAM

— *Bas* —

Een lijstje met vier woorden had Bas zojuist in zijn smartphone gezet, net voor het slapengaan. Dat lijstje was heel belangrijk, want hij mocht niets aan het toeval overlaten. Zijn feestje moest en zou een succes worden.

Hij dacht diep na. Was hij niets of niemand vergeten? Nee. Of toch misschien: Vicky. Zijn zus zou het niet leuk vinden dat hij zomaar een feestje organiseerde. En dat zou ze laten merken ook. Met die kinderachtige blik van haar. Stel je voor dat ze alles aan mam zou vertellen. Die twee stuurden elkaar geregeld appjes.

Hij moest Vicky op het hart drukken dat mam niets te weten mocht komen. Maar hoe? Misschien was het beter om op een gewone manier over het feestje te beginnen? Maar als ze niet wilde luisteren, zou hij haar wel dwingen. Hij wist dat zijn zus bang voor hem was. Zelfvoldaan legde hij zijn telefoon aan de kant en deed zijn nachtlampje uit. Hij voelde zich nog niet echt moe, maar langzamerhand werd het tijd om te gaan slapen.

Een tijd later kwam hij weer overeind. Slapen leek maar niet te lukken, hoelang hij ook probeerde zijn ogen dicht

te houden. Om de een of andere reden was hij best zenuwachtig. Hij ging nog eens het lijstje na dat hij had ingetikt op zijn smartphone.

‘Drank’, dat was gelukkig al geregeld. Steven wist wat hij moest kopen.

‘Chips’, ja, die waren ook belangrijk. Morgen zou hij na schooltijd naar de supermarkt gaan.

‘Muziek’. Daarover moest hij het dringend nog met Steven hebben. Hijzelf kon best een mooi lijstje samenstellen, maar Steven had soms verrassende ideeën. Natuurlijk, er zou heel wat harde muziek zijn. Maar hij had ook romantische nummers nodig, liedjes waarop je heerlijk traag kon dansen. Hij begon zijn favoriete nummer te neurien.

Maar er was nog het vierde en veruit het belangrijkste woord op zijn lijstje. Niet zomaar een woord, maar een naam. Een meisjesnaam: ‘Caroline’.

Bas slaakte een lange zucht. Waarom toch? vroeg hij zich af. Waarom toch was Caroline nog steeds niet voor hem gevallen?

Hij kon zowat alle meisjes krijgen die hij wilde, dat had hij al bewezen. Maar Caroline? Zij hield bijna tergend de boot af. Soms lachte ze heel verleidelijk naar hem en de dag erna was het alsof hij niet meer bestond. Gek werd hij van die meid. Met haar lange, blonde lokken, haar prachtige, bruingroene ogen en haar zwoele blik. En natuurlijk die mooie, volle lippen. Maandenlang al tolde ze rond